

Naar det i Stk. 2 er angivet, at den Hjælp, det sociale Udvalg i disse Tilfælde yder i Form af en Afvænningskur, betragtes som Fattighjælp, betyder dette ikke, at Hjælpen maa sidestilles med almindelig Fattighjælp. Forholdet er kun det, at man mener, at paagældende Alkoholist ikke bør have Valgret, saalænge han henligger til den omhandlede Kur, og Bestemmelsen herom maa da af Hensyn til Grundlovens § 30 formuleres saaledes, at Hjælpen betragtes som Fattighjælp. Men i øvrigt adskiller denne Bestemmelse sig fra de øvrige Bestemmelser i Kap. XXVI derved, at Hjælpen betragtes som legalt eftergivet, saa snart Kuren er forbi.

Til § 328.

Ogsaa med Hensyn til denne Bestemmelse henvises til de almindelige Bemærkninger til Kap. XXVI. Betingelserne for at anvende Bestemmelsen er, udover at vedkommende er drikfældig, og at en Afvænningskur vil være ønskelig, at vedkommende maa antages at ville falde det offentlige til Byrde paa Grund af sin Drikfældighed. Bestemmelsen kan saaledes ikke anvendes, blot fordi en Person er en Byrde for sin Familie paa Grund af Drikfældighed, hvis han selv har Midler nok til sit Underhold. Det er dernæst en Forudsætning, at der finder en Henvendelse Sted til det sociale Udvalg, hvad enten Henvendelsen sker fra Familien eller fra Politiet eller anden offentlig Myndighed; Udvalget maa, naar det modtager en saadan Henvendelse, gaa ud fra, at Betingelserne for at anvende den mildere Bestemmelse i § 327 ikke er til Stede, idet der ikke foreligger det Frivillighedsmoment, som er en Forudsætning for at anvende § 327.

Af Hensyn til de Interesser, der staaar paa Spil, naar der i et givet Tilfælde skal træffes Afgørelse af, om § 328 skal anvendes, er det i Stk. 2 fastsat, at Udvalgets Beslutning kan indankes til Amtmanden, i de i § 50, Stk. 1, 2. Pkt., omhandlede Kommuner til Socialministeren; og disse Myndigheders Afgørelse er da endelig.

Indlæggelsen paa et Afvænningshjem er i sig selv en Tvangsforanstaltning, og yderligere Tvangsmidler bringes da normalt heller ikke i Anvendelse overfor paagældende Alkoholist, for saa vidt han underkaster sig Kuren. Men hvis han afbryder Kuren i Utide, eller hvis der inden 1 Aar efter Udskrivning paany med Rette sker Henvendelse til Udvalget, kan Kommunalbestyrelsen gribe til det Middel at indstille til Amtmanden, henholdsvis Socialministeren, at

vedkommende hensættes til Tvangsarbejde i indtil 3 Aar, jfr. Stk. 4. Denne Foranstaltning vil virke som meget skarpet Form for Afvænningskur og vil sikkert, hvis det ikke drejer sig om aldeles uforbederlige Drinkere, have nogen Udsigt til at tilvejebringe det ønskede Resultat.

Stk. 5—6: At Udgifterne ved Indlæggelsen paa Afvænningshjem maa betragtes som Fattighjælp, kan formentlig ikke være tvivlsomt. Reglerne for denne Fattighjælps Eftergivelse er noget forskellige, eftersom Kuren gennemføres, eller om den afbrydes i Utide. I første Fald betragtes den som legalt eftergivet 1 Aar efter Udskrivningen, i andet Fald først 1 Aar efter, at Udskrivningen skulde have fundet Sted, og, for saa vidt han har været straffet med Tvangsarbejde, 1 Aar efter Udskrivningen fra Tvangsarbejdsanstalten.

Til § 329.

Denne Bestemmelse omhandler de Tilfælde, hvor en Alkoholist modtager offentlig Hjælp, og det maa antages, at Trangen i det væsentlige er begrundet i Forsørgerens Drikfældighed. I disse Tilfælde forudsættes det forsaavidt ikke, at paagældende har været en Plage for sine Omgivelser, saaledes at der har fundet Henvendelse Sted til Udvalget. Derfor kan den Mulighed ikke afvises, at den mildere Bestemmelse i § 327 kan anvendes fremfor Tvangsmidlerne i § 328, hvilket det sociale Udvalg maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, inden Afgørelsen træffes.

Kap. XXVII.

Til § 330.

Der henvises til de almindelige Bemærkninger til Kap. XXVII, se Sp. 2984.

Til § 331.

Ogsaa med Hensyn til denne Bestemmelse henvises til de almindelige Bemærkninger til Kap. XXVII. Mulighederne for at faa de Personer, der omfattes af denne Bestemmelse, paa ret Køl igen, er vel ikke store, men lykkes dette ikke, maa Tvangsmidlerne ses som en Retorsion fra Samfundets Side overfor disse Individuer. Men en Mulighed for Forbedring er dog til Stede, og paa denne Mulighed vil den nyligt vedtagne borgerlige Straffelov og nærværende Forslag kunne arbejde Haand i Haand.